AZI, ÎN SEMIFINALE: CIUCĂ, DUMITRESCU ŞI CUŢOV

(Urmare din pag. 1)

fel, pregătind prin fente fiecare acţiune. Cîteva lovituri izolate îl duc pe austriac în colţul propriu, de unde avea să nu se mai întoarcă : vicecampionul nostru declanşează o serie de lovituri cu o frecvenţă extrem de mare, Egle, sprijinit pe perna albastră, se blochează, dar loviturile lui Covaci străpung apărarea austriacului. Sub ploaia de pumni, blocajul lui Egle s-a dovedit o... umbrelă ciuruită. Zdruncinat, Egle nu găseşte altă soluţie decît să se întoarcă cu spatele. Arbitrul Wolf (R.D.G.) opreşte lupta, îşi face datoria numărîndu-l pînă la 8, după care îi arată austriacului să rămînă în colţul său. După decizie, Covaci împarte cu Egle buchetul de flori, împrăştiind încredere pentru viitorul său meci cu italianul Facchetti.

Covaci b. ab. II Egle

Categoria semigrea

Campionul olimpic de la Mexic, Pozniak (U.R.S.S.) a făcut un antrenament cu public, avîndu-l ca adversar pe Osster (Suedia). Menajîndu-l, evident, pe suedez, Pozniak, după 9 minute de demonstraţie, a fost aplaudat călduros de public.

Pozniak b.p. Osster.

Bulgarul Stankov şi danezul Jensen s-au întrecut în obstrucţii, ţineri neregulamentare şi dezechilibrări. Lipsiţi de precizie, aruncînd lovituri incorecte, ei şi-au atins doar întîmplător ţinta. Ceva mai corect în acţiuni şi mai clar în final, danezul a primit decizia.

Jensen b.p. Stankov.

Categoria grea

Excelent a evoluat Ion Alexe în compania francezului Victor. Deplasîndu-se permanent, derutant şi punctînd exact la momentul oportun, cu directe la figură, Alexe a cîştigat cu brio (5—0) un meci care iniţial se anunţa mai dificil pentru el. Faţă de prima sa evoluţie la aceste europene (cu olandezul Lubbers), ieri Alexe a arătat mai multă clarviziune şi că este decis să lupte cu ardoare pentru titlul continental. Meciul cu Victor a fost pasionant, deoarece ambii boxeri au imprimat partidei un ritm alert şi curat, reuşind ca prin execuţiile tehnice să situeze partida ca una dintre cele mai bune, disputate ieri după-amiază. Francezul a atacat curajos, însă deşi beneficiază de o alonjă respectabilă, n-a putut să-şi surprindă adversarul întrucît, aşa cum spuneam mai sus, Alexe s-a deplasat permanent. În repriza secundă, chiar cînd gongul anunţa sfîrşitul, Victor a recepţionat un clasic un-doi la figură care l-a adus în situaţia de groggi.

Alexe b. p. Victor.

Tehnicul pugilist vest-german, Hussing, cel care a produs o mare surpriză eliminîndu-l pe sovieticul Vasiuşkin, a obţinut ieri o nouă victorie la puncte, de data aceasta în dauna cehoslovacului Cemerys. Hussing s-a impus, şi de data aceasta, prin acurateţa stilului de luptă, anunţîndu-se un adversar redutabil pentru Alexe, în semifinalele campionatelor.

Hussing b.p. Cemerys.

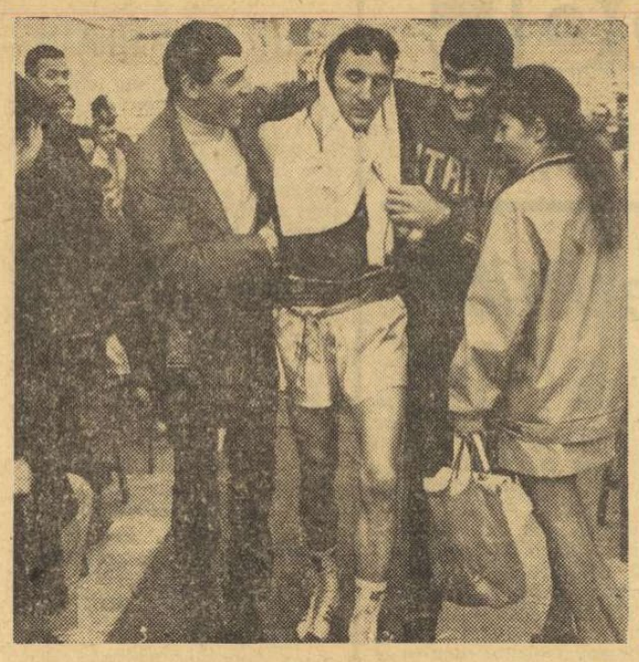

Poate mai bucuroşi decît Capretti, sînt suporterii care-l însoţesc după victoria asupra lui Harcsa

LOVITURA DECISIVĂ

Este imposibil să nu remarcăm la marea majoritate a aşilor ringului european din cocheta arenă „23 August" o caracteristică aproape comună : aceea a stilului plin de claritate şi eleganţă, de impetuozitate, dar şi luciditate. Întîlniri electrizante, duse cu precizie de foarte mici fracţiuni metrice sau de timp.

S-ar părea că acest lucru se întîmplă din pricina scăderii din forţa loviturilor. Aşa s-ar explica mai uşor posibilităţile crescute ale combatanţilor. Dar e total greşit. Dovadă stau destul de numeroasele abandonuri dictate de arbitri, k. d.-urile sau numai răsturnările de situaţii. De asemenea, este infirmată şi concluzia că nu se mai caută lovituri decisive. Cum am putea fi de acord cu aceasta, cînd o singură lovitură, aplicată rapid şi care izbeşte extrem de scurt şi sec, ca acelea ale lui Monea sau Frolov, Kovacs sau Jakubowski, schimbă soarta luptei, detaşînd în final pe autori ca învingători. E drept că nu se mai punctează favorabil, k. d.-urile. Şi totuşi, o lovitură puternică, ce izbeşte cu forţă şi precizie în punct sensibil, trebuie urmărită. Ea aduce avantajul că scade pe moment potenţialul de luptă al adversarului, punîndu-l în situaţia să nu se mai poată apăra cu precizie şi deci să devină inferior. Depinde numai de felul în care o aplici şi cum o urmăreşti. Degeaba au căutat Alain Laine (Franţa) şi Prause (R.F.G.) să-şi aplice permanent lovituri mereu tari. Ei n-au reuşit decît să termine aproape epuizaţi. Loviturile lor, deşi atingeau deseori ţinta, zdruncinînd oarecum, nu lăsau urme. Cauza să fie numai rezistenţa ? O lovitură plasată precis şi corect, înfrînge orice rezistenţă. Refacerea poate fi foarte rapidă, dar momentul şocului e vizibil. Trebuie numai căutat şi pregătit bine momentul. Richardson sau Imrie, Puşcaş sau Prichard, imitînd pe marii lor înaintaşi, tatonează, opresc şi abia apoi aplică scurt şi exploziv o lovitură seacă. La marii maeştri abia se observă rotarea şoldului care catapultează lovitura cu o viteză de explozie formidabilă. Dar, detaliul esenţial şi determinant al forţei trebuie să-l ghiceşti. Acea împingere extrem de scurtă, dar şi de dură, a piciorului în pămînt şi a pumnului în ţintă, ca o detentă de împungere, extrem de scurtă în finalul mişcării, care blochează toate articulaţiile pe linia loviturii, devine din ce în ce mai perfecţionată. Ea trimite la lada amintirilor lovitura aruncată prin elanul întregului corp, gen Gheţu Velicu sau, recent, Mihailov şi Capretti. Este extrem de seacă, percutantă, explozivă ţinînd o foarte scurtă fracţiune de timp. Dar reculul este deosebit.

Prin folosirea ei, luptele din recentele europene de box n-au scăzut deloc din duritate, ci doar din brutalitate. Ea stă numai la îndemîna participanţilor valoroşi şi bine pregătiţi. De aceea lupta actuală din ringul patinoarului a căpătat, şi prin această nouă caracteristică a loviturii, un plus de interes.

Eustaţiu MARGARIT

ÎNCĂ UN CAMPION OLIMPIC ELIMINAT DE UN BOXER ROMÂN : VICTOR SILBERMAN L-A ÎNVINS PE WOLKE !

Categoria pană

Splendidă demonstraţia de scrimă pugilistă făcută de Orban (Ungaria) şi Laine (Franţa). Cei doi pugilişti au arătat tot ce are boxul mai frumos : lovituri clare, precise, în permanentă mişcare. Arbitrul Gittins (Ţara Galilor) a fost simplu spectator în finalul meciului Orban a atacat mai decis şi a obţinut decizia pe merit.

Orban b.p. Laine

Englezul Richardson a ştiut ce vrea în întîlnirea cu campionul român, Puşcaş. De la început el şi-a arătat intenţiile atacînd cu insistenţă, perforînd de multe ori apărarea reprezentantului nostru. Puşcaş, ca şi în meciul cu Sokolov, a adoptat tactica defensivei active căutînd să-şi ţină la distanţă adversarul cu lovituri de dreapta. Surprins descoperit de un atac al englezului, Puşcaş face cunoştinţă cu podeaua şi este numărat. Situaţia se repetă în repriza secundă cînd Puşcaş a fost numărat de două ori. În ultimul rund românul pare ceva mai activ reuşeşte să stopeze cîteva atacuri ale adversarului, dar este marcat puternic şi arbitrul francez Bernier decide oprirea meciului.

Richardson b.ab. III Puşcaş.

Categoria uşoară

Spectatorii au protestat îndelung cînd s-a anunţat decizia meciului dintre polonezul Jakubowski şi Zaharopoulos (Grecia). Decizia nu este conformă cu cele petrecute pe ring, boxerul grec evoluînd, spre surprinderea tuturor, excepţional. Jakubowski a atacat ce-i drept, mai mult, dar Zaharopoulos a stopat majoritatea acţiunilor ofensive cu splendide directe la figură. Iată autorii verdictului : Rissoto — Spania (59—60) ; Izzi — Scoţia (59—58) ; McClurck — Irlanda (58—59) ; Gittins — Ţara Galilor (60—57) ; Nielsen — Danemarca (60—58) : 3—2.

Jakubowski b.p. Zaharopoulos.

O dispută foarte frumoasă au furnizat Veselinovici (Iugoslavia) şi Stoicev (Bulgaria) care nu şi-au cruţat forţele de-a lungul celor nouă minute ale luptei. Mai incisiv, dar în orice caz mai puţin tenace decît adversarul său, boxerul bulgar a fost preferat de trei dintre cei cinci arbitri.

Stoicev b.p. Veselinovici.

Categoria semimijlocie

După ce ambii boxeri sînt invitaţi de către arbitru să abandoneze espectativa prelungită, Sandal (Turcia), cu un croşeu la ficat îl trimite pe Musalimov (U.R.S.S.) la podea. În următoarele două reprize, boxînd mai clar, pugilistul sovietic reface terenul pierdut.

Musalimov b.p. Sandal.

Meci anost care nu merită comentarii.

Meier (R.F.G.) b.p. Ikonomatos (Grecia).

Bulgarul Kiriakov a intrat în ring hotărît să încheie repede conturile cu Henderson (Anglia). Şi chiar în minutul doi el l-a pus k.d. pe pugilistul englez. Henderson a reînceput lupta foarte decis, a plasat multe croşee la cap, la care Kiriakov a răspuns foarte prompt. În ultimul rund, boxerul bulgar a forţat şi a obţinut victoria.

Kiriakov b.p. Henderson.

Victor Silberman (România) a abordat cu mult curaj meciul cu Wolke (R.D.G.), campionul olimpic al semimijlociilor, recunoscut pentru maniera sa de luptă datorită căreia el nu lasă nici un moment adversarului iniţiativa, incomodîndu-l cu directe de stînga repetate pînă la exasperare şi cu dese clinciuri şi împingeri. Prima repriză a fost dominată de pugilistul german, dar pe măsură ce se scurgeau minutele, Victor a echilibrat situaţia, a reuşit să plaseze durele sale lovituri de dreapta care l-au zdruncinat pe adversar, obligîndu-l, în ultima repriză, să acţioneze confuz, să ţină şi să împingă (de ce n-o fi primit nici un avertisment din partea arbitrului England ? !). Silberman a terminat în forţă, mai proaspăt.

Decizia a fost acordată cu 3—2 : Rissoto — Spania (60—58) ; Tuschar — Austria (59—59), l-a preferat pe Wolke ; Busici — Iugoslavia (60—59); Nielsen — Danemarca (60—59) ; Bernier — Franţa (58—59).

Silberman b. p. Wolke.

După terminarea meciului, **WOLKE** ne-a declarat : **„Silberman a atacat cu capul fără să fie penalizat de arbitru. Totuşi, stilul lui bătăios m-a incomodat, punîndu-mă deseori în dificultate. Decizie discutabilă".**

V. SILBERMAN : „Am luptat pînă la epuizare. Sînt fericit pentru mine, pentru antrenorii mei şi pentru spectatorii care m-au susţinut şi m-au încurajat tot timpul".

Categoria mijlocie mică

Un meci care n-a spus nimic, disputat într-o impresionantă tăcere a publicului.

Imries (Scoţia) b.p. Ianopoulos (Grecia).

Kovacs obţine la început avantaj, dar Tregubov, beneficiind de alonjă, reuşeşte apoi să-l ţină la distanţă, pistonîndu-l cu directe de stînga.

Tregubov (U.R.S.S.) b.p. Kovacs (Ungaria).

Categoria semigrea

Ion Monea a dominat categoric şi sub toate aspectele întîlnirea cu englezul Frenkham, căruia i-am remarcat tenacitatea şi... rezistenţa. Campionul nostru a făcut o veritabilă demonstraţie, acţionînd clar şi plasînd lovituri puternice la cap şi la corp. În repriza a doua şi-a trimis adversarul la podea, dar gongul a sunat salutar pentru englez.

Monea b. p. Frenkham.

Deţinătorul **medaliei de bronz** la categoria grea la campionatele europene de la Roma, Schlegel (R.D.G.) a obţinut decizia în partida cu Kreps (Polonia). Meciul a fost însă foarte strîns, dovadă fiind înseşi deciziile judecătorilor : 3—2 în favoarea lui Schlegel.

Schlegel b.p. Kreps.

Categoria grea

Atmosferă de corrida în meciul dintre polonezul Denderys şi turcul Ozbey. S-au schimbat pumni cu nemiluita, Ozbey arătîndu-se superior ca forţă a loviturilor. Şi totuşi... (Precizăm că la masa nr. 5 nu a oficiat arbitrul român Ion Boamfă ci Kramheller — R.F.G.).

Denderys b.p. Ozbey.

În ultima partidă a galei de aseară, Pandov (Bulgaria) a obţinut decizia cu 5—0 în faţa lui Limant (R.D.G.) Boxerul bulgar şi-a folosit bine alonja, punctînd precis cu directe de dreapta.

Pandov b.p. Limant.

Cronici redactate de R. VILARA, J. BERARIU, R. CĂLĂRĂŞANU, Gh. ILIUŢĂ şi P. IOVAN

Fotografii de Aurel NEAGU

S-au calificat în semifinale

Pană : Tatar (Turcia)—Mihailov (Bulgaria), Orban (Ungaria)—Richardson (Anglia)

Uşoară : Capretti (Italia)—Frolov (U.R.S.S.), Jakubowski (Polonia)—Stoicev (Bulgaria)

Semimijlocie : Musalimov (U.R.S.S.)—Meier (R.F.G.), Kiriakov (Bulgaria)—Silberman (România)

Mijlocie mică : Fachetti (Italia)—Covaci (România), Imries (Scoţia)—Tregubov (U.R.S.S.)

Semigrea : Pozniak (U.R.S.S.)—Jansen (Danemarca), Monea (România)—Schlegel (R.D.G.)

Grea : Alexe (România)—Hussing (R.F.G.), Denderys (Polonia)—Pandov (Bulgaria)

RĂNIREA BOXERILOR — O CHESTIUNE ÎNCĂ NEOMOGEN INTERPRETATĂ

ELVEŢIANUL SCHÄLLEBAUM A UTILIZAT SUBSTANŢE DOPANTE

Pînă acum, cîteva partide din cadrul campionatelor europene de box au fost oprite atunci cînd unul din boxeri era rănit, prin hotărîrea medicilor solicitaţi de către arbitrul de ring (a se reţine : medicii sînt invitaţi pe ring, nu vin să constate din iniţiativă proprie). Decizia a fost proclamată de către unul din cei trei medici, care compun un juriu oficial desemnat de către comitetul executiv A.I.B.A., iar, măsura a fost generată de intenţia de a-i proteja pe boxerii amatori. Iniţial cuvîntul de ordin era „se întrerupe partida atunci cînd un boxer are o rană sîngerîndă, indiferent de profunzimea, mărimea, gradul de sîngerare şi momentul survenirii ei". Datorită aspectelor concrete pe care juriul medical A.I.B.A. le-a întîlnit în galele desfăşurate pînă acum, el s-a întrunit ieri dimineaţă, pentru a preciza mai bine criteriile de interpretare. S-a afirmat, cu această ocazie, că trebuie avute în vedere argumente de ordin medical, sportiv, moral şi estetic. După cum am fost informaţi discuţia a fost extrem de animată, iar poziţiile divergente au dovedit, că deocamdată, în chestiuni de finete, medicii juriului nu au puncte de vedere omogene. La opinia, conform căreia ar fi necesară o interpretare mai suplă, în sensul că o rănire de nu prea mare importanţă, prin poziţie şi profunzime n-ar trebui să constituie un motiv de întrerupere, deoarece e nesportiv să anulezi şansele unui boxer, cu puţine secunde înaintea gongului final, s-a replicat cu un argument de ordin estetic (boxerul rănit, menţinut în ring, prejudiciază farmecul spectacolului pugilistic făcîndu-l dezagreabil).

Juriul medical al A.I.B.A. a hotărît să continue azi dimineaţă dezbaterea în jurul aspectelor controversate pînă la obţinerea unor concluzii unanime cu privire la oportunitatea întreruperii, în vederea galelor din semifinale şi finale.

În altă ordine de idei, dr. Ion Drăgan, directorul Centrului de medicină sportivă, ne-a comunicat că la controlul antidoping efectuat pînă acum (zilnic sînt verificaţi 4 sportivi, aleşi prin tragere la sorţi), semiuşorul elveţian Schällebaum, învins în reuniunea de luni, a fost diagnosticat că folosise substanţe amfetaminice. În acest singur caz detectat pînă acum, juriul medical oficial urmează să dicteze o sancţiune.

În legătură cu cele discutate la simpozionul medical A.I.B.A. vom reveni ulterior.

La radio şi la T. V.

Radio : **De la ora 19,18 şi de la 21,35 : transmisii pe programul I.**

T. V. : **De la ora 19 : transmisie în direct a primei gale a semifinalelor.**

Dan Pozniac (U.R.S.S.)
văzut de AL. CLENCIU

DIN COLŢUL TRIBUNEI

Acum două luni, dacă mi-ar fi spus cineva că voi fi doar spectator la campionatele europene, tocmai la noi acasă, nu l-aş fi crezut în ruptul capului. Şi totuşi, iată-mă la marea competiţie în tribună şi nu în ring, cum doream.

Deşi s-ar putea crede că am scăpat de... griji, vă mărturisesc că, după cinci zile în postură de spectator am dat jos cîteva bune sute de grame, fără antrenamente, fără băi de aburi. Numai cu emoţii... Am strîns din dinţi la meciurile lui Cuţov, am simţit că mă sufoc la decizia dată în partida Mihai Aurel — Rozek, am răguşit strigînd „bravo" la întîlnirile lui Ciucă, am rămas fără glas, uimit fiind de jocul de picioare şi boxul isteţ demonstrat de „greul" nostru Ion Alexe. Dar, dintre toţi băieţii, cel mai mult mi-a plăcut Aurel Dumitrescu. N-am crezut că un boxer poate deveni „cineva" într-un timp atît de scurt. Dintr-un anonim, aş putea spune, acum trei, patru luni, Dumitrescu este acum mare favorit la titlul pe care eu l-am cucerit la Roma, după ani de muncă.

I-am urmărit atent pe toţi „cocoşii" acestor campionate. Mulţi dintre ei îmi erau cunoscuţi mai de mult. Iugoslavul Ibrahimovici şi francezul Cosentino au încercat şi ei la Roma să urce pe podiumul „europenelor". Ibrahimovici, mai ales, e un boxer cu mare experienţă şi loveşte cu o forţă de... „semiuşor". De aceea, în timpul meciului dintre el şi Dumitrescu m-au trecut toate răcorile. Eram sigur că o lovitură în plin a iugoslavului putea să pună capăt partidei. Din fericire, acest lucru nu s-a întîmplat şi aceasta numai datorită excelentului joc de picioare al lui Dumitrescu şi acelei stîngi excepţionale care parcă este atrasă de faţa adversarului ca de un magnet. Nu-şi greşeşte niciodată ţinta. În plus, Dumitrescu are o dreaptă năpraznică, cu care îşi poate pune oricînd adversarul la respect. Ah, dacă aş fi avut şi eu o asemenea lovitură puternică de dreapta... Sînt sigur că nici ugandezul Mukwanga, la Jocurile Olimpice din Mexic, şi nici Pometcu, la „naţionale", nu mi-ar fi rezistat.

Dumitrescu se află acum pe podium. O victorie la englezul Pinner şi o alta la învingătorul dintre irlandezul Dowling şi francezul Cosentino îi vor fi suficiente pentru a păstra în ţară titlul de campion al Europei la „cocoş". Şi aceste victorii vor veni. Sînt sigur. Eu nu aş fi putut să boxez atît de bine ca Dumitrescu.

Bravo, Aurele !

Nicolae GIJU
campion european la Roma

ÎNSEMNĂRI DE LA MASA PRESEI

Federaţia de box din România organizează pentru prima oară o ediţie a europenelor de box şi ea s-a străduit să facă totul cît se poate mai bine. De aceea, cînd redacţia ziarului Sportul m-a solicitat să-mi împărtăşesc impresiile despre această mare competiţie pugilistică am fost, în primul moment, contrariat : Despre ce să scriu ? Sînt mulţumit şi de modul cum este organizată munca la centrul de presă şi de deservirea participanţilor, ca să nu mai vorbesc de amenajarea locului de concurs, patinoarul „23 August". Într-un cuvînt — multe lucruri bune. Şi totuşi, mi-am ales o temă critică pentru aceste însemnări, pentru çă în desfăşurarea de pînă acum a competiţiei au apărut neajunsuri de care primitoarele noastre gazde nu sînt cu nimic vinovate.

Am în vedere numeroasele greşeli de arbitraj care au dat peste cap destule întîlniri interesante. Se creează impresia că paralel cu campionatul se desfăşoară un turneu de culise, ale cărui rezultate anulează toate eforturile unor boxeri excelent pregătiţi. Cel mai elocvent exemplu în acest sens a fost înfrîngerea campionului olimpic Valeri Sokoloy, eliminat, după cum se ştie, din cauza unei răni la arcadă. S-ar putea ca, formal, arbitrul Gittins să fi procedat corect, dar în acelaşi ring noi am văzut nu puţine duelúri în care boxerii au continuat să se lupte cu feţele şiroind şi nimeni nu s-a grăbit să-i elimine. Dacă părerea mea, de ziarist sportiv de box, cu un stagiu de 10 ani, poate fi nu atît de competentă, mă gîndesc că aceeaşi opinie au avut-o asemenea autorităţi ca Laszlo Papp, Natale Rea, Felix Stamm care ne-au spus că niciodată n-au asistat pînă acum la eliminarea unui boxer cu o rană atît de neînsemnată.

S-ar putea ca cele spuse de mine să fie considerate ca opinii ale unui suporter al echipei sovietice. Dar aceasta nu este aşa. Pentru că, pur şi simplu, întîmplarea cu boxerul Sokolov a fost prea stridentă. Din păcate, se mai pot da şi alte exemple asemănătoare, de neînţeles pentru unii specialişti de vază prezenţi la europene. În întîlnirea Olech (Polonia) — Gilligan (Irlanda), după opinia generală, victoria trebuia să fie acordată sportivului irlandez (cu aceasta erau de acord chiar şi

ziariştii polonezi prezenţi la masa presei), dar juriul l-a declarat învingător pe Olech. Nimeni nu a înţeles pentru ce greul turc Ozbey a fost declarat învingător în faţa englezului Harris. Şi aşa mai departe. Or, campionatele europene de box trebuie să fie deservite numai de arbitri cu o mare calificare şi obiectivi.

Au început întrecerile decisive. Acum, fiecare greşeală înseamnă pentru boxer fie medalie, fie aruncarea lui în afara podiumului de onoare. Aş vrea să sper că în meciurile următoare juriile de arbitri nu vor umbri impresiile sportivilor, ale spectatorilor (şi chiar ale turiştilor) despre un turneu de box de o asemenea anvergură, pe care organizatorii români l-au pregătit cu atîta grijă şi meticulozitate.

Lev NIKOLOV
redactor de box la ziarul „Sovietski Sport" Moscova

ANCHETA INTERNAŢIONALĂ A ZIARULUI SPORTUL

ÎNCOTRO SE ÎNDREAPTĂ BOXUL AMATOR ?

LASZLO PAPP : „Tehnica nu poate fi despărţită de pregătirea fizică"

1. Ţinînd seama de tentaţiile multiple ce i se oferă astăzi, prin ce mijloace credeţi că poate fi atras tineretul spre exerciţiul dur al boxului ?

2. Nu credeţi că prin efectuarea cîntarului la urcare în ring ar putea fi alungat din box un prilej frecvent de ipocrizie ?

3. Ce condiţii trebuie îndeplinite pentru a menţine corectitudinea şi a înlătura brutalitatea din boxul amator ?

László (Laci) Papp a devenit de mulţi ani o personalitate marcantă în lumea boxului mondial. Dacă reamintim acum marile sale succese este numai pentru a întări afirmaţiile de mai sus. Papp a cîştigat 3 titluri de campion olimpic (la Londra, Helsinki şi Melbourne), două europene (Oslo şi Milano) şi centura de campion continental profesionist, în 1962. Excelentul pugilist, care conduce acum din „colţ" echipa Ungariei la europenele de la Bucureşti, are înscrise în palmaresul său şi cinci titluri de campion al Ungariei.

Ieri, la patinoarul „23 August", László Papp a acceptat cu amabilitate să răspundă la ancheta internaţională a ziarului nostru.

1. Bazîndu-mă pe experienţa căpătată de-a lungul anilor, pe ceea ce am văzut la alţi mari boxeri, cred că una dintre metodele prin care poate fi atras tineretul spre sala de box este aceea de a-i da exemple de pugilişti excepţionali, care au fost modele atît în ring, cît şi în viaţa particulară. Exemplul candidatului în ştiinţe Popencenko, al ziaristului Mc Taggart (ca să nu mă refer decît la cîteva nume ce-mi vin mai proaspăt în memorie) sînt poate cele mai elocvente. Ar fi foarte bine să se introducă boxul în şcoli, aşa cum e în Anglia, pentru că practicarea acestui sport ar satisface necesitatea de mişcare a tinerilor. Trebuie să ne gîndim ca şi boxul să capete caracter de masă. Cum anume ? Introducîndu-l în şcoli şi în armată.

2. Efectuarea cîntarului cu 8 ore înainte de fiecare meci este un obicei vechi, înrădăcinat atît la J.O. cît şi la campionatele europene. Personal cred că este bine să se păstreze acest sistem. Eu nu sînt un conservatorist, îmi plac chiar foarte mult ideile novatoare, menite să revoluţioneze — în bine — un sistem. Dar nu văd ce impediment poate constitui cîntărirea unui boxer dimineaţa, iar meciul să-l susţină seara. La fel procedează şi adversarul său, aşa că nimeni nu e dezavantajat. După cîntarul oficial, organismul boxerului care face uşor greutatea respectivă, are timp — pînă seara — să se regenereze. Dacă s-ar efectua cîntarul oficial cu 3 ore înainte de meci (să zicem) sportivul n-ar mai putea să-şi revină la normal pînă va urca scările ringului.

3. Întrebarea este foarte interesantă. Eu, care am susţinut atîtea meciuri în carieră nu am considerat boxul un sport brutal. Dacă-l practici cu luciditate, el devine un adevărat spectacol. Cel care se consideră într-adevăr un sportiv, nu trebuie să vadă în adversarul său un duşman. Nu ştiu dacă termenul „brutalitate" este cel mai potrivit. Prin esenţa sa boxul este într-adevăr un sport dur, dar a fi dur în limitele stricte ale regulamentului nu înseamnă să fii brutal. Am spus-o şi o repet : tehnica nu poate fi despărţită de pregătirea fizică. Deviza mea este, să loveşti cît mai mult, dar să primeşti cît mai puţin. Acesta este boxerul ideal.

Romeo CĂLĂRAŞANU

DINCOLO DE CORZI

● *Cîteva minute înainte ca Silberman şi Cerny să-şi înceapă dura lor dispută, surprindem o discuţie între doi oameni cam de aceeaşi vîrstă şi, sigur, de aceeaşi... categorie :* Ion Chiriac *şi* Vaclav Plocar. *Ambii, ca antrenori, schimbă, probabil, impresii. Îl chestionăm pe Ion Chiriac.*

— Cum vă-nţelegeţi ?

Răspunsul vine, surprinzător, de la Vaclav Plocar :

— Eu ştii puţin pe română...

Aflăm, în continuare, că tehnicianul cehoslovac, de loc din Ostrava, are unul din părinţi de origine român. Îi solicităm un pronostic.

— Meci nul ! Păcat însă că juriul va trebui să prefere pe unul dintre cei doi.

● *Unul dintre cei mai solicitaţi participanţi de către ziarişti este „mezinul" acestor campionate, englezul* Davie Needham, *în vîrstă de 17 ani. Piciul, foarte vioi, răspunde prompt şi cu umor la orice întrebare.*

— Ce boxeri români îţi-au plăcut ?

— Nici unul !

— ?!?

— La forţa care o au, dacă ar avea şi stil nu ştiu cine ar putea să-i învingă. Totuşi, mai mult mi-a plăcut Ciucă.

— Cînd ai început boxul ?

— La 11 ani

— Unde ?

— Pe stradă, între copii.

Intervine, în englezeşte, un cetăţean mărunţel, cu ochelari, Chestionăm translatorul. Ne răspunde :

— Este tatăl lui !

Schimbăm imediat direcţia întrebărilor. George Needham ne răspunde, acum.

— Ce doriţi să fie Davie ? Un bun electrician sau un bun boxer ?

— Dacă ar fi făcut meseria mea, mecanic auto, aş fi dorit să fie un bun mecanic. Se cîştigă bine. Aşa, cred că tot cu boxul se va descurca mai uşor.

— Ce v-a impresionat la Bucureşti mai mult ?

— Publicul este formidabil !

● *Pe ring, o luptă înverşunată, cu schimburi puternice de lovituri între francezul* Ruocco *şi englezul* Henderson. *Lumea, puţin pasivă. Îl aşteaptă pe Silberman... Galeria este animată doar de cele două delegaţii, ambele foarte explozive vocal. Sesizînd că Ruocco traversează un moment dificil, francezii solicită ajutor printre vecini :*

— Hai ! Allez... : Franţa ! Allez... Franţa !

Şi, poliglotă, galeria se face auzită.

C. ANTONESCU

Tiparul I. P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti

40368